

Egy-egy szélroham jelöltje

*Ne én miattam
óvégassatok annyit,
megviselt, fakó barátaim,
s ti, kedves nők se,
kiket nemrég még angyalkéz fésült.*

*A letarolt égen
nébány hanyatló, nagy madár
árnyéka újra meg újra
megjelenik – őket sirassátok inkább,
ne az én összekaszabolt életemet.
Kékfoltok itt,
viruló, nagy sebek amott,
épp akkorák,
mint a vitézlő,
esztergomi bazsarózsák,
mikor Balassi mellettük feküdt.*

*Ha véres verekedője volnék még koromnak,
kinek fél perc alatt
ötszörösére nő meg a szíve,
talán még dobolnék is
a csontos hegytetőn kedvetekért,
hogy itt álltok, itt lobogtok
nikotinos torokkal is körülöttem,
és kergetitek az égre
ostorral a csillagokat,
de hát tudnotok kell,
hogy én régóta már csak
egy-egy szélroham jelöltje vagyok,
váratlanul kitörő kiáltásé,
akinek letapadó szembéját
baglyok hasogatják föl éjjelente.*

Elfogynak lassan a száműzöttek

*Elfogynak lassan a száműzöttek is.
Mekérgesedett hazai cipőket
fásultan hajigálják bele a tóba.
Csobban egyet a víz,
S egyszerre öt tó kezd lúdbörözni
fönt, északon, Chicago háttérében.
Város, te kölni illatú, nyalka gengszter
valamikor szalmazsákot is adtál
rokonaimnak, fekhelyet, esti csillagot.
S balálfejes zászlókból ünnepi ruhát
varrtál nekik, hogy nagypénteken is
odaállhassanak Isten elé;
ették az aszalt szilvát sós kenyérrel,
mint akik tudják: úgyis elkárboznak egyszer
távol a hazájuktól,
s lesték, hogy a közeledő tornádóból,
kinek az anyja lép elő váratlanul
lángoló, fehér ingben?*

Lencsés Andrea: Falak